

בבא מציעא עו

עניין: אל תמנע טוב מבעליו

רמ"ע מפאנו עשרה מאמרות חיקור דין ח"ג פי"ב

ודרשו בו וי אבדה נפש והכוונה על נפש האדם שנסתלקה ממנו נשמה יתירה 'אמנם אין מקרא יוצא מידי פשוטו כי במי ששבת בו כתיב וינפש נפעל כביכול נתלבש באותו חלק העולה מנשמת אדם ושואל ממנה במאי איתעסקת בחדושי תורה 'דעליה כתיב אל תמנע טוב מבעליו כנודע. 'והיינו נפש היינו טוב בחלוק א"ת ב"ש 'זזה ההתלבשות מחוייב

זוהר פרשת האזינו ח"ג דף רצז ע"א

חקרא • ח"ר יוסי סס י"י ממש ומשה זיהיא 'שעתא גלי להו לישראל דכתיב (דברים לא) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו' • מכאן אוליפנא הוא זכאה דחמתא עלאה זיה כד מתי יומא לאסתלקא מעלמא בעי לגלגה הויה חמתא לאיעון די רוח קדישא זינייהו מנגן ממשא דכתיב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום • וכתיב (סז) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וגו' • ואס לאו עליה כתיב (משני ג) *אל תמנע טוב מבעליו כד"א (סז ד) כי לקח טוב נתתי לכם יגו' • (סז ג) זיהויה לאל ידך לעשות • עד לא תסתלק מן עלמא ולא חתייהו לך רבותא לגלגה • ח"ר חייא האי קרא אוליפנא מניה חמתא עלאה והכי הוא

מחשוף הלבן פרשת האזינו

וְכֵן מְצִינּוּ שְׁעֵשׂוּ אָבוֹת הָעוֹלָם עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, דְּבִאֲבָרָהֶם עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּתוּב בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ (בראשית כה ה) וַיִּתֵּן אֲבָרָהֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק, וַיִּסְוֶה מִיָּרֵי עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה^א, שֶׁהָרִי אִם תִּפְרַשׁ הַפְּסוּק

וְכֵן מְצִינּוּ בְּשַׁעַת פְּטִירַת יִצְחָק אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם נֶאֱמַר (שם לה כז) וַיְכַבֵּא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו מִמְרָא קְרִית הָאֲרָבֶעַ הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר שָׁם אֲבָרָהֶם וַיִּצְחָק, דְּלִכְאוּרָה מַה שְּׂאָמַר 'הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר שָׁם אֲבָרָהֶם וַיִּצְחָק' יְתָרִים, דְּמַה בָּא לְלַמְדֵנוּ בְּזָה, דְּמִדְקָאָמַר 'קְרִית הָאֲרָבֶעַ' כְּלִי עֲלֵמָא יְדַעוּ ש'הוּא חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר גֵּר שָׁם אֲבָרָהֶם וַיִּצְחָק', וּמַה בָּא לְלַמְדֵנוּ בְּזָה. אֵלָּא בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ דִּיצְחָק מְסַר לִיעֲקֹב סוּדוֹת הַתּוֹרָה, דְּמִלַת לְבָנָיו בְּחוּץ לְאֶרֶץ. וַיַּעֲקֹב בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ כְּתִיב בּוֹ (שם מט א) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב (לְבָנָיו) [אֶל בְּנָיו] וַיֹּאמֶר הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם, וַיִּדְבֹּק לְשׁוֹן הַגְּדָה הִיא עַל הַסוּד כְּמוֹ שֶׁכָּתַב בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (ח"א ו'לד: ב"ה). וְהִנֵּה

אִי נִמְי הָאֲזִינּוּ הַשְּׁמַיִם וְכוּ'. יֵשׁ לְרַמּוֹ אִם אֶפְשָׁר וּבְעֵינֵי ה' יִכְשַׁר, דְּמִשָּׁה רַבְּנּוּ

עָלָיו הַשְּׁלוֹם גְּלָה סוּד הָאֲצִילוֹת מִתְחַלְתוּ^ב, וְהוֹדִיעַ לְיִשְׂרָאֵל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל מַה הָעוֹלָם עוֹמֵד, וְכַמָּה פְּעָמִים גּוֹרֵם הַחוּטָא חַס וְשְׁלוֹם, הַכֹּל בְּאֵר לָהֶם בְּפִרְשָׁה זו, דְּבְשָׁעָה שֶׁהַצְּדִיק רוֹצֵה לְהַסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם מְגַלֵּה הַסוּדוֹת הַטְּמוּנִים בְּלִבּוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו. וְאֶפְשָׁר דְּלָזָה רַמּוֹ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שְׂאָמַר (משלי ג כז) 'אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך לעשות', הַכּוֹנֵה בְּהַגִּיעַ זְמַנָּה לְלַכֵּת לְאוֹתוֹ עוֹלָם שְׁשָׁם עֶקֶר מְקוֹם מוֹשְׁבָךְ, וְהֵינּוּ בְּהֵיטוֹב לְאֵל יָדְךָ לְעֲשׂוֹת', יְדָךְ הוּא מְקוֹמְךָ כְּמוֹ (דברים כג יג) וַיִּדְ תִּהְיֶה לְךָ^ג, דְּהֵינּוּ בַעֲת שֶׁהָאֵל מְכִין לְךָ מְקוֹמְךָ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם לְלַכֵּת לוֹ וְהֵינּוּ בַעֲת פְּטִירְתְךָ, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה 'אל תמנע טוב מבעליו', כֹּל מַה שֵּׁיִשׁ בְּלִבְךָ גְּנוּז מִסְתָּרֵי הַתּוֹרָה וּמְצַפּוֹנוֹתֶיהָ גְּלָה אוֹתוֹ לְיִרְאֵי ה' וְלַחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: